

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoCsp/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619201463
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1619201463.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobcu: J. G. G. V. D., J. Y. X, G., V. O., konajúcej prostredníctvom J. G. G. V. D., pobočky zahraničnej banky, IČO: XX XXX XXX, T. X, J., zastúpenej S. T. I. C. Q., D..O..M., IČO: XX XXX XXX, E. XX, J., proti žalovaným: X. I. Š., C. XX, D., X. Y. Š., J. XXX, o zaplatenie 18.639,02 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 02.12.2019, č.k. 4Csp/20/2019-85, takto

rozhodol:

Odvolací súd nepriberá do odvolacieho konania občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava.

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti o zaplatenie sumy 16.794,37 eura s príslušenstvom a v časti náhrady trov konania p o t v r d z u j e.

Žalovaným v 1. a v 2. rade priznáva proti žalobcovi spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a žalovaným v 1. a v 2. rade nepriznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 21.06.2019 domáhal voči žalovaným v 1. a v 2. rade spoločne a nerozdielne zaplata sumy 18.639,02 eura spolu s úrokmi vo výške 13,89% ročne zo sumy 17.476,55 eura od 05.07.2016 do zaplata a s úrokmi z omeškana vo výške 5% ročne zo sumy 18.590,02 eura od 05.07.2016 do zaplata dôvodiac, že jeho právny predchodca (spoločnosť Q. D., S..D..) uzavrel so žalovanými ako spoludlžníkmi zmluvu o spotrebiteľskom úvere, obsahom ktorej bol záväzok poskytnúť žalovaným účelový spotrebiteľský úver na splatenie úverov v celkovej sume 18.000 eur a korešpondujúci záväzok žalovaných vrátiť poskytnutý úver s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 84 mesačných splátok v sume á 359,73 eura, so splatnosťou prvej splátky dňa 15.05.2015. Keďže žalovaní poskytnutý úver riadne a včas nesplácali, vyhlásil jeho právny predchodca dňa 04.07.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, v dôsledku ktorej sa stal dlh žalovaných splatným v celom rozsahu. Žalovaní ku dňu podania žaloby uhradili na úvere sumu 2.290,88 eura, a preto žalobca voči nim evidoval neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej sume 18.639,02 eura (pozostávajúcej z dlžnej úverovej istiny v sume 17.476,55 eura, dlžných úrokov v sume 995,97 eura, dlžného poistného v sume 117,50 eura a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 49 eura). Okrem tejto sumy mu vznikol nárok na zaplatenie úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 13,89% ročne zo sumy 17.476,55 eura od 05.07.2016 do zaplata a úrokov z omeškana vo výške 5% ročne zo sumy 18.590,02 eura od 05.07.2016 do zaplata.

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzatvoril so žalovaným v 1. rade ako dlžníkom a žalovanou v 2. rade ako spoludlžníkom dňa 17.03.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie účelového úveru na splatenie úverov v sume celkom 18.000 eur, s fixnou úrokovou sadzbou 13,89% ročne, s 84 mesačnými splátkami v sume á 359,73 eura, splatnými vždy v 15. deň v mesiaci, keď splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) predstavovala 14,81%, priemerná RPMN 10,28% a celková čiastka k zaplateniu sumu 28.243,32 eura. Termín konečnej splatnosti úveru pripadol na deň 15.04.2022. Právny predchodca žalobcu podľa výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky úveru adresovanej žalovanému v 1. rade, podanej na poštovú prepravu dňa 05.05.2016, evidoval voči žalovaným ku dňu vyhotovenia výzvy dlžnú čiastku v sume 1.125,19 eura, v súvislosti s ktorou žalovaných upozornil, že ak nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, bude požalovať splatenie celej nesplatennej časti úveru, vrátane príslušenstva. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 04.07.2016 pristúpil právny predchodca žalobcu oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 12.07.2016 z dôvodu omeškania žalovaných so splácaním úveru. Žalovaných súčasne vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 18.639,02 eura, pozostávajúcej z úverovej istiny 17.476,55 eura, dlžných úrokov, poplatkov a poistného v celkovej sume 1.113,47 eura, ako aj nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 49 eura. Žalovaní veriteľovi uhradili do zosplatenia úveru sumu 2.290,88 eura.

4. Súd prvej inštancie zmluvu o spotrebiteľskom úvere vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, a preto posudzoval právny vzťah ňou založený nielen podľa ustanovení § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ale i podľa právnych predpisov upravujúcich právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, najmä podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“). Súd prvej inštancie následne s poukazom na znenie § 54a Občianskeho zákonníka (prijaté zákonom č. 343/2018 Z.z.), na dôvodovú správu k uvedenému ustanoveniu, ako i s poukazom na § 879 Občianskeho zákonníka, ex offo skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy uplatňované veriteľom nebolo premlčané. Podotkol, že cieľom prijatej novely Občianskeho zákonníka, ktorá bola reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.02.2018, sp. zn. PL. ÚS 11/2016, bolo zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia. Pri majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy sa totiž javilo ako opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov, keďže z pohľadu štátnej moci nebol záujem na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Išlo teda o snahu o vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia. Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte pritom rozumelo súdne, exekučné ako aj rozhodcovské konanie.

5. Konajúci súd považoval za nesporné, že žalovaní porušili svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, z dôvodu ktorého právny predchodca žalobcu predčasne zosplatnil úver v súlade s § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným (splatným) celý dlh stanovuje pritom Občiansky zákonník v § 103 druhej vete, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V takom prípade platí, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Zároveň však v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ žiadať od spotrebiteľa zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Keďže právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 04.07.2016, potom najneskoršou splátkou, pre nezaplatenie ktorej mohol byť úver k uvedenému dátumu zosplatený, bola splátka splatná dňa 15.03.2016, s ktorou sa žalovaní dostali do omeškania dňa 16.03.2016; trojmesačná lehota omeškania pritom uplynula dňa 16.06.2016. Práve splátka splatná dňa 15.03.2016 bola teda splátkou, od splatnosti ktorej v danej veci začala v zmysle § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka plynúť zákonná trojročná premlčacia doba a ktorej posledný deň pripadol na 15.03.2019. Za tejto situácie, pokiaľ žalobca podal žalobu na konajúci súd až dňa 21.06.2019, urobil tak zjavne po uplynutí premlčacej doby a ním uplatnené premlčané právo mu

konajúci súd v zmysle ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka nemohol priznať. Súd prvej inštancie preto žalobu žalobcu, za aplikácie § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103 a § 565 Občianskeho zákonníka v celom rozsahu zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) tak, že žalovaným v 1. a v 2. rade, ktorí síce mali v konaní úspech, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko im žiadne trovy v konaní nevznikli.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v časti, v ktorej zamietol žalobu o zaplatenie sumy 16.794,37 eura s prísl., podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. Žalobca nesúhlasil so záverom konajúceho súdu, ktorý mu nepriznal nárok z úverovej zmluvy z dôvodu premlčania jeho práva v zmysle § 103, § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keď viazal premlčanie celého zvyšku dlhu nie na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využil. Premlčacia doba na zaplatenie dlhu splatného v splátkach by potom mala začať plynúť ešte skôr ako reálne dôjde k zosplateniu dlhu, t.j. odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. Taký názor by podľa mienky žalobcu znamenal, že veriteľ, ktorého dlžník je spotrebiteľom, by bol ukrátený o svoje právo na uplatnenie svojich pohľadávok v zákonom priznanej všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, čo nevyplýva z Občianskeho zákonníka, najmä z 8. hlavy 1. časti, určujúcej dĺžku premlčacej doby. Z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v súvislosti s plnením dlhu v splátkach pritom vyplýva pre veriteľa len podmienka uplatniť právo na zosplatenie dlhu v celej výške do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky; ide pritom o právo, a nie povinnosť veriteľa. Ak by veriteľ svoje právo nevyužil, ostalo by mu naďalej zachované právo dožadovať sa zaplatenia už splatných splátok, pri ktorých plynie premlčacia doba každej splátky samostatne. Žalobca podotkol, že z konajúcim súdom použitého ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva len obmedzenie veriteľa, aby uplatnil svoje právo na zosplatenie celej pohľadávky až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním splatnej splátky; toto ustanovenie teda nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Do momentu predčasného zosplatenia dlhu (04.07.2016) sa jednotlivé mesačné splátky premlčávajú samostatne a až ku dňu 04.07.2016 by sa mohli stať splatnými zvyšné splátky splatné od 15.07.2016 do 15.04.2022. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 9Co/216/2018, Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 10Co/88/20108, ako aj Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/228/2016.

8. Žalobca zdôraznil, že dodržal zákonný postup podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, keďže pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru dňom 04.07.2016, t.j. až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splatných splátok. Nasledujúci deň po zosplatení, t.j. 05.07.2016 mohol vykonať svoje právo po prvý krát a podať žalobu voči žalovaným na súd. Preto pokiaľ sa obrátil na konajúci súd dňa 21.06.2019, uplatnil svoj nárok v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka v zákonnej trojročnej premlčacej dobe, minimálne v rozsahu splátok zosplatených ku dňu 04.07.2016; z uvedeného dôvodu mu mal konajúci súd priznať právo na zaplatenie minimálne sumy 16.794,37 eura s prísl., predstavujúcu istinu splatnú po mimoriadnom zosplatení úveru. Na uvedenom základe žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Žalovaní v 1. a v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

10. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 30.09.2021 (§ 378 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.).

11. Predtým ako odvolací súd pristúpil k vecnému prieskumu napadnutého rozsudku zo žalobcom vymedzených odvolacích dôvodov, zaoberal sa návrhom na vstup osobitného subjektu - občianskeho združenia s názvom VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, do odvolacieho konania za účelom ochrany práv žalovaných. Treba podotknúť, že predmetné občianske združenie doručilo

dňa 16.04.2020 (t.j. po podaní odvolania žalobcu) prostredníctvom pošty do súdneho spisu fotokópiu návrhu na pribratie do konania, ktorý nebol podpísaný kvalifikovaným elektronickým podpisom, pričom nezaložilo do spisu originál predmetného podania. Žalovaní však v podaní zo dňa 20.05.2020 (č.l. 127) vyjadrili súhlas s jeho vstupom do konania, ktoré podanie odvolací súd posúdil podľa obsahu ako návrh žalovaných na pribratie občianskeho združenia do odvolacieho konania za účelom ochrany ich práv.

12. Podľa § 95 ods. 1 C.s.p. na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí.

13. Osobitný subjekt podľa § 95 C.s.p., ktorý vykonáva činnosť na základe osobitných právnych predpisov, okrem iného i na základe § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, možno do konania pribrať vtedy, ak je cieľom takého úkonu potreba ochrany práv strany sporu a strana sporu, na ochranu práv ktorej má v konaní vystupovať, s tým súhlasí. Vychádzajúc z uvedeného preto odvolací súd skúmal, či za danej situácie, keď súd prvej inštancie žalobu žalobcu proti žalovaným zamietol z dôvodu premlčania, existuje potreba ochrany práv žalovaných. Dospel pritom k záveru, že vzhľadom na výsledok konania pred súdom prvej inštancie, ktorým bolo zamietnutie žaloby voči žalovaným, ako i výsledok odvolacieho konania (viď odôvodnenie nižšie), je návrh žalovaných na vstup občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, do odvolacieho konania na ochranu ich práv, bez právnej relevancie, a preto označené občianske združenie do odvolacieho konania nepribral.

14. Následne, preskúmaním súdneho spisu sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým tento zamietol žalobu žalobcu, posúdiac ním uplatnený nárok ako premlčaný a konštatuje správnosť v ňom uvedených dôvodov (§ 387 ods. 1 a ods. 2 C.s.p.). Súd prvej inštancie pritom na predmetný prípad správne aplikoval platné a účinné ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, ktoré dáva súdom možnosť ex offo skúmať, či žalobcom uplatnené právo na zaplatenie dlhu (nie) je premlčané a (ne)možno ho vymáhať.

15. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca vymedzil uplatnený nárok ako nárok vyplývajúci z predčasného zosplatenia (mimoriadnej splatnosti) úveru, a preto ho súd prvej inštancie, rovnako ako i odvolací súd, takto vymedzený i posudzoval.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

20. Plnenie dlhu možno dohodnúť v splátkach a ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú splátku k dohodnutému termínu. Veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody zmluvných strán alebo na základe rozhodnutia súdu, či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba samostatne. Splatnosť jednotlivých splátok neovplyvňuje splatnosť celého dlhu. Premlčanie sa v zmysle § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka potom viaže na jednotlivé splátky, a nie na celý dlh.

21. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok upravených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom; ak toto právo nevyužije, dlh sa bude premĺčavať odo dňa splatnosti jednotlivých splátok. Iná situácia nastane, ak veriteľ účinne uplatní zaplatenie celej pohľadávky naraz. V takom prípade začne premĺčacia doba plynúť podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka len pre v budúcnosti splatné splátky, a to odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka; premĺčanie celého zvyšku dlhu nie je preto viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, pre ktorú toto právo využíva. Zároveň musí veriteľ, vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám, rešpektovať i ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je strata výhody splátok podmienená tým, že a/ nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa, b/ veriteľ môže toto právo uplatniť najskôr až po uplynutí lehoty troch mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky a c/ veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky.

22. Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že žalovaní uzatvorili s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o spotrebiteľskom úvere (spotrebiteľskú zmluvu), pričom si nesplnili svoju povinnosť úver splácať v pravidelných mesačných splátkach po á 359,73 eura, na 15. deň v mesiaci. V zmysle zmluvných dojednaní bol právny predchodca žalobcu oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a požadovať splatenie úveru, vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou určenou vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti, v danom prípade ku dňu 04.07.2016. Predčasnému zosplateniu úveru pritom predchádzala písomná výzva právneho predchodcu žalobcu žalovanému v 1. rade, ktorej obsahom bola informácia, že úver riadne nespláca, aktuálna dlžná čiastka predstavuje sumu 1.125,19 eura a pokiaľ nedôjde k jej okamžitej úhrade, bude žiadať splatenie celej nesplnenej časti úveru, vrátane príslušenstva. Predmetná výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 05.05.2016; žalovaní túto skutočnosť nerozporovali. Treba prisvedčiť konajúcemu súdu, že za danej procesnej situácie bolo pre správne posúdenie námietky premĺčania potrebné zistiť, nesplnenie ktorej splátky vyvolalo vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Keďže z úkonu právneho predchodcu žalobcu, ktorým pristúpil k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nebolo priamo možné zistiť, pre ktorú splátku zosplatal úver, konajúci súd správne vychádzal z toho, že veriteľ mohol k tomuto úkonu pristúpiť len za predpokladu splnenia podmienok podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Následne, aplikujúc označené ustanovenia Občianskeho zákonníka za takú splátku považoval splátku úveru splatnú dňa 15.03.2016, s ktorou sa žalovaní v 1. a v 2. rade dostali do omeškania dňa 16.03.2016 a v súvislosti s ktorou mohol žalobca uplatniť právo zosplatenia uplynutím trojmesačnej lehoty, t.j. dňa 16.06.2016. S týmito právnymi závermi konajúceho súdu sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, keďže tieto zodpovedajú dikcii ustanovenia § 53 ods. 9, v spojení s § 565 a § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka. Z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že neviaže začiatok plynutia premĺčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ako nesprávne argumentoval žalobca, keď jej začiatok spája s dátumom zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročný celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má pritom dodávateľ povinnosť vyčkať ešte tri mesiace s využitím práva predčasného zosplatenia, ktorá okolnosť však nič nemení na tom, že premĺčacia doba sa aj v takom prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky, t.j. v danom prípade splátky splatnej dňa 15.03.2016; jej koniec pripadol na deň 15.03.2019. Pokiaľ za tejto situácie podal žalobca žalobu na súd prvej inštancie až dňa 21.06.2019, podal ju po uplynutí všeobecnej trojročnej premĺčacej doby, a teda oneskorene.

23. Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že je pravdou, že týmto postupom zákonodarca de facto skrátil premĺčaciu dobu, avšak je jeho výlučným právom stanoviť pre jednotlivé prípady premĺčaciu dobu odlišne, za predpokladu, že takto stanovená doba je dostatočná na uplatnenie práv oprávnených osôb; to bolo v danom prípade naplnené. Na odvolacím súdom vyslovený právny názor pritom nemajú vplyv rozhodnutia odvolacích senátov, na ktoré žalobca poukázal v odvolaní, keďže tieto nepredstavujú ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (viď článok 2 C.s.p.), ktorú je nevyhnutné rešpektovať v záujme dodržania právnej istoty.

24. S poukazom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávnosť rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti. Vzhľadom na to, že odvolací súd nepovažoval ním uvádzané tvrdenia za také, ktoré by svojou relevanciou boli spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozhodnutia, rozsudok súdu prvej

inštancie v napadnutej zamietajúcej časti o zaplatenie sumy 16.794,37 eura s príslušenstvom a v časti náhrady trov konania ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

25. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaným v 1. a v 2. rade, ktorí mali v odvolacom konaní úspech, priznal proti žalobcovi spoločne a nerozdielne nárok na ich náhradu.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).